

Şiir yaşamın içinde ya da en azın-

Şiir burada tkamıyor. İste-
tünsel imgenin esemesi okunuyor. Artık bu-
yogunlaştırarak kurgulanıyor. Artık bu-
rın yapısını bozarak, tek tek imgelemleri
simişliğidir. Bugünün şiiri geçmiş şiire-
ağsından önemli olansa yaşamın şiire
karsanabilir. Ancak diğer ve konumuz
birlikte ve ahlakı bir takım yargılar gi-
Bu sözden yazaanla ürün arasındakiki

olmalıdır.
de belirttiği gibi şiirin en iyi şiiri yaşamı
farında olmalıdır. Ancak Can Yücel'in
ir elbetteki cahil olmamalı ve uğramın
yazaanla arasındaki mesafeyi artırıyor. Şa-
yi sürekli artırdı. Şimdiyse şiir, kendini
layıcıyla, yani okurla arasındaki mesafe-
lerdir. Şiir ilkel çağlardan bu yana alm-
yalnızca uzaktan seyretme amaçlı değil-
bir kuyumculuk... oysa şiir eşyaları bile
min henüz yüzeyinde eriyip kaybolan
hun denliklerinde süzülen ama yaşa-

med ceziri andırma. Gelip- giden, ru-
ma istahdir. Şiirimiz metinler arası bir
te bugünkü şiirimizin kaybetmiş bir yaşa-
dille konuşur, bir işahla yaşar çünkü. İş-
Anadolu birçok kültürlü harmanlayan bir
sözcük ve imgelemlerle yüzleşirir bizi.
konuştuğu bir ortamda, Anadolu'nun
İngiliz emperyalistlerin sözcükleriyle
siki sıkıya tutunur. Halkın, Amerikalı -
hafif küskün olduğu anlarda bile lirtzme
kumlukla arama gabasıdır. Kırgın, belki
de bilimselimize haps olmuş bir cog-
bir halkın içinde kalan duygulan, belki
lerle arama gabasıdır. Oğuz Tansel şiiri,
gebeliği, yitirilmeye yüz tutmuş sözcük-
etkilerinde şimdi neredeyse yitirilen-gö-
şiirin izlekleri arasındadır. Torosların
kurmak; kendini rüzgarla bir tuumak hep
dansıdır. Ağaçlarla, dağlarla özdeşleşim
yan bir halkın düşünce gerçek arasındakiki
Kendi kısıtlı, yüksek sesle konuşma-
Şiir, Anadolu'nun büyüdüdür.

Şiirinin tamamlanan zamanı: oğuz tansel şiirinden günümüze yolculuk

ahmet antmen

WIKIPEDIA / makale

Nirkinlik, Kaım - Aralık, 2008
Sayı = 2/25, pp. 41-43.

ğın nedendir. Uzun süre sosyalist edebiyatçıların bireycilik, seçkinlik, toplum-dışlıkla suçladıkları Baudelaire bile dev-letten alınma olmak için birkaç burjuva istemiştir. Oysa şimdiki ahırlarda hemen hiç burjuva yok.

Bugün altıyapı ve üstü yapısı birbirim-den bıcakla ayırma uğraşında olanlar, şiri de bağimsiz, kendinden menkul bir duruma indirgemek istiyorlar. Oysa, yal-mızca ekonomi-politika ile kültür-sanat-din arasında tek yönlü bir ilişki değil; ha-yatın bütün alanları arasında doğrudan-ya da dolaylımlı bağlar var. Şiir, işte bu-bağlar ve geçişler üzerinden akmalıdır. Özne-yi behirlediği ve behireniminde ol-dugu süreçlerle bütünleşmeli ve dost-luğu da, düşmanlığı da bu bütünlükli yapı içerisinde oluşturmalıdır.

Soytun soyurda buluştuğu bir şiir yahniçca somuta düşman değildir. İnsanı kendi varlığından uzaklaştırdığı için biz-zat insana düşmandır. Alevgirli yolara sapar, ama hep çıkmaz sokaklarda son bulur uğraşı.

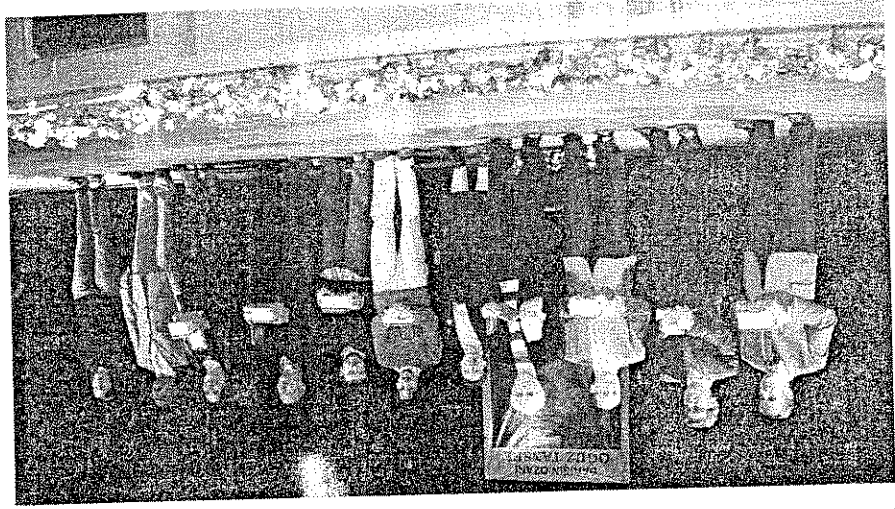
Kelimeleri azalup çokanlamlılık ça-balarına ve kestirme arayışlara girmiştir. Ancak gelişigüzel ve aşırı yoğun kullanı-lan imgeler yine bir çıkmaz sokağa taşı-di şiirimizi. Fark edileceği üzere, hep şi-ir yazanlara ve şairlere bahrlik çuvaldi-zi. Ancak yazımızı terssten bir önemyle-bitirelim: Şiire insan ve yaşam gereklily-se; insana ve yaşama da şiir gerekir. At-

dan sıkı gözlemci bir şairi gereksindirir. İkkel zamanlardan şiirin kolektif yapısını anımsayın; birlikte üretilip birlikte söyle-nen bir şiir. Novals'in deyimyle, "şirsel komünizm". O vakitlerde şiir, yaşamın zorluklarına düşsel fakat pratikle beslen-miş bir tepki üretmekteydi. Gene o va-kitlerde şiir, oluşturduğu tinsel dayanış-ma ruhıyla vahşi sömürüyü olanaksız kılan araçlardandı. Bir ehin bes parmağı bir olmasa da; bir parmak yerde sürü-nürken diğer arşa vuruyordu.

Şiir, bugün içine kapalı bir müzzevi gibidir. Küsmüştür sanki; anlaşılmayı is-temektedir. Günümüzün yozlaşmış top-lumunda, bütün değerler gibi sanayide salı bir meta olarak algılandığı dünya-mızda bu kışkırtılığın hakkı gerekçeleri olabilir. Yeraltına sığınıp "feradim bile duymasınlar" demenin bir estetiği vardır. Ancak, bu anlaşılmazlık bom-bardimanın merkezinde duranlar, şiirin anlamakta en zorlanacağı unsur; piya-sa ilişkilerini ve piyasacılığı anlamakta hiç de zorlanmamışlardır. "Benim ayet-me uygun şiir yaz; arkanda, önünde hat-ta yamanda olayım" diyenlere pabucu tes-lim etmekte gecikmemişlerdir. Hatta ge-rekiyorsa daha da ileri gidip çok satan-ya da çok satması gereken başka türere-sığrayı vermişlerdir.

Bir edebiyatçı pek çok dalda ürün vereridir. Karşı çıkışım bu değil; karşı çıkışım bu çok türlü ve değişik kimli-

Fotografda görülenler (soldan sağa): Eray Canberk (sair-yazar-gevirmen), Enver Ercan (Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı ve Varlık dergisi yayın yönetmeni), İhan Gülek (Truva Folklor Derneği Başkanı ve Türkiye Yazarlar Sendikası yönetim kurulu üyesi), Kemal Ateş (Ankara Üniversitesi Türk Dili Bölümü Başkanı), Aysıt Tansel (ODTÜ öğretim üyesi), Efe Duyan (Nazım Hikmet Kültür Merkezi yönetim kurulu üyesi), Ahmet Anıtmen (sair, Nikbin-lik dergisi yayın yönetmeni), Metin Turan (Sair, Folklor-Edebiyat dergisi yayın yönetmeni), Sunucu sinema ve tiyatro sanatçısı Gülşen Tuncer, ODTÜ Edebiyat Toplumlu Başkanı Al-tan Turel, S. Aslı Gündoğar (Nikbinlik dergisi sanat yönetmeni).

günden bir kare:
ODTÜ Edebiyat Toplumlu'nun düzenlediği Barışın Ozamı Oğuz Tansel etkinli-

İla İhan diyor ya "ösem eksiksiz ölü-
düm" diye... Kim eksikli ömek ister ki?
Yazımızı bitirirken eksik kalan yanı-
mızı bir de Oğuz Tansel'in dizelerinden
dinleyelim:
Bikilerden dayanıksız olmuşuz
Ömrümüz ağaçlarımızdan kısa
Değiliz kuşlar kadar
El ele versek artar gücümüz
Olanca ateşle yüregimizin
Kor haline gelivermek
İnsanı dünyayı ölesiyе
Yenden yaratıp sevmek
Yitirdiğimiz yasa
İste toprak işte insan
Onu getirtilim dile
(Yitirdiğimiz Yasa)
Ei ele versek artar gücümüz